

ลิเภาใหญ่

Lygodium salicifolium C.Presl

วงศ์ LYGODIACEAE

ชื่ออื่น : กะฉอด (ภาคตะวันออกเฉียงใต้); กูดคือ (น่าน); ตีนตะขาบ (พิจิตร); รีบูบาศา, ลิปูบือซา (มาเลย์-นราธิวาส); ลิเภา, สายพานผี, อุ่ตะเภา (ภาคใต้); ลิเภาใหญ่ (ปัตตานี); หญ้ายายเภา (จันทบุรี, ภาคใต้); หมอยแม่ม้าย (นครราชสีมา, ราชบุรี)

เฟิร์น ขึ้นบนพื้นดิน เลื้อยยาวได้ถึง 10 ม. หรือยาวกว่านี้ เหง้าทอดนอน มีขนสีน้ำตาล ใบ ประกอบ 2-3 ชั้น ก้านใบมีครีบแคบ ๆ มีขนประปราย ปลายแยกสองครั้ง แกนกลางใบประกอบแรกยาว 2-4 มม. ปลายงัน มีขนสีน้ำตาล แกนกลางใบประกอบชั้นที่สองแยกเป็นใบประกอบย่อย กว้าง 4-26 ซม. ยาว 10-28 ซม. โคนแกนใบประกอบมีข้อ มีใบย่อย 3-6 คู่ ยาวเท่า ๆ กัน รูปขอบขนานแกมรูปใบหอก ยาว 4.5-10 ซม. ปลายแหลมยาว โคนคล้ายเจียงรูปใบหอก ขอบจักซี่ฟัน แผ่นใบบาง ก้านใบย่อยยาว 1-7 มม. โคนก้านมีข้อ เส้นแขนงใบแยกเป็นคู่ อับสปอร์เรียงเป็นกลุ่ม กว้างประมาณ 1 มม. ยาว 2-7 มม.

พบที่อินเดีย ภูฏาน เนปาล จีนตอนใต้ ไต้หวัน พม่า ภูมิภาคอินโดจีนและมาเลเซีย
ฟิลิปปินส์ นิวกินี และไมโครนีเซีย ในไทยพบทุกภาค ขึ้นตามชายป่า ที่โล่งที่ลาดชัน ความสูง
ถึงประมาณ 800 เมตร

อ้างอิงข้อมูล : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordsLinkno=5191&words=%E0%B8%A5%E0%B8%B4%E0%B9%80%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B9%83%E0%B8%AB%E0%B8%8D%E0%B9%88&typeword=word>

ภาพประกอบ : <http://rbg-web2.rbge.org.uk>

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Parks Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)